

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0466/2013

18.12.2013

MIETINTÖ

ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Grönlannin osallistumisen raakatimantteja koskevan Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmään mahdollistavista säännöistä ja menettelyistä
(COM(2013)0429 – C7-0232/2013 – 2013/0201(CNS))

Kansainvälisen kaupan valiokunta

Esittelijä: Vital Moreira

Menettelyjen symbolit

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämismenettely (ensimmäinen käsittely)
- ***II Tavallinen lainsäätämismenettely (toinen käsittely)
- ***III Tavallinen lainsäätämismenettely (kolmas käsittely)

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Tarkistukset säädösesitykseen

Palstoina esitettävät parlamentin tarkistukset

Poistettava teksti merkitään vasempaan palstaan ***lihavoidulla kursiivilla***. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään molempiin palstoihin ***lihavoidulla kursiivilla***. Uusi teksti merkitään oikeaan palstaan ***lihavoidulla kursiivilla***.

Tarkistuksen tunnistetietojen ensimmäisellä ja toisella rivillä ilmoitetaan käsiteltävänä olevan säädösesityksen kohta, jota tarkistetaan. Jos tarkistus koskee olemassa olevaa säädöstä, jota säädösesityksellä muutetaan, tunnistetietojen kolmannella rivillä ilmoitetaan muutettavan säädöksen tyyppi ja numero ja neljännellä rivillä tarkistettavan tekstinkohdan paikannus.

Konsolidoituna tekstinä esitettävät parlamentin tarkistukset

Uusi teksti merkitään ***lihavoidulla kursiivilla***. Poistettava teksti merkitään symbolilla ¶ tai yliviivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti ***lihavoidaan ja kursivoidaan*** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli. Parlamentin yksiköiden tekemiä lopullisen tekstin teknisiä muutoksia ei merkitä.

SISÄLTÖ

	Sivu
LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI.5	
PERUSTELUT	6
ASIAN KÄSITTELY	9

LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI

**ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Grönlannin osallistumisen raakatimantteja koskevan Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmään mahdollistavista säännöistä ja menettelyistä
(COM(2013)0429 – C7-0232/2013 – 2013/0201(CNS))**

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2013)0429),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 203 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0232/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0466/2013),
1. hyväksyy komission ehdotuksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

PERUSTELUT

Tämä ehdotus asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 2368/2002 muuttamisesta Grönlannin ottamiseksi mukaan Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän täytäntöönpanoon liittyy läheisesti ehdotukseen neuvoston päätökseksi säännöistä ja menettelyistä, jotka mahdollistavat Grönlannin osallistumisen Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmään (COM(2013)0429).

Näiden ehdotusten yhteisenä tarkoituksena on mahdollistaa Grönlannin osallistuminen raakatimantteja koskevan Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmään yhteistyössä Euroopan unionin kanssa. Ehdotuksessa esitetty järjestelmä mahdollistaisi raakatimanttien tuonnin ja viennin Grönlannin ja EU:n ja muiden sertifiointijärjestelmään osallistuvien maiden välillä sillä edellytyksellä, että unionin viranomaiset tarkastavat kaikki raakatimanttien viennit ja tuonnit ja vientien osalta myös sertifioivat ne raakatimanttien kansainväliseen kauppaan sovellettavasta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmästä annetussa asetuksessa (EY) N:o 2368/2002 vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Kimberleyn prosessi

Kimberleyn prosessi on hallitusten, teollisuuden ja kansalaisyhteiskunnan yhteinen aloite, jonka tarkoituksena on estää konfliktitimanttien leviäminen, koska kapinaliikkeet käyttävät raakatimantteja laillisten hallitusten vastaisten sotien rahoittamiseen.

Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous hyväksyi joulukuussa 2000 historiallisen merkittävän päätöslauselman A/RES/55/56 (2000), jossa yleiskokous asettui kannattamaan raakatimanttien kansainvälisen sertifiointijärjestelmän perustamista, minkä jälkeen YK:n turvallisuusneuvosto hyväksyi tammikuussa 2003 asiaa koskevan päätöslauselman 1459. Siitä lähtien YK:n yleiskokous on antanut vuosittain Kimberleyn prosessia tukevan päätöslauselman.

Kimberleyn prosessiin sisältyvä sertifiointijärjestelmä on vuodesta 2003 käytössä ollut vapaaehtoinen hallitusten valvoma järjestelmä, jonka tarkoituksena on estää konflikteja lietsova raakatimanttien myynti. Kimberleyn prosessin 54 osapuolta edustavat 81 valtiota. Kimberleyn prosessin osapuolet ovat sitoutuneet rajoittamaan timanttien tuonnin ja viennin koskemaan vain Kimberleyn prosessin osapuolia. Todisteena on Kimberleyn prosessin osapuolen myöntämä Kimberleyn prosessin alkuperätodistus.

Euroopan unioni on 28 jäsenvaltiota edustava Kimberleyn prosessin osapuoli. Unioni vastaa Kimberleyn prosessin täytäntöönpanosta siten, että kuusi unionin viranomaista myöntää Kimberleyn prosessin sertifikaatteja. Mahdolliset unionin jäsenvaltioon tuodut ja jäsenvaltiosta viedyt raakatimanttilähetykset lähetetään Kimberleyn prosessin sertifikaatteja myöntävälle unionin viranomaiselle ja vasta sen jälkeen ne lähetetään takaisin vastaanottajalle ja toimitetaan vapaaseen jakeluun unionissa. Viennin yhteydessä viranomaiset antavat unionin sertifikaatin sillä edellytyksellä, että raakatimantit on tuotu laillisesti unionin alueelle ja että ne ovat murtovarmoissa säiliöissä.

Kimberleyn prosessin osapuolet tuottavat noin 99,8 prosenttia maailman raakatimanteista. Edellä mainitun vuoksi on ensisijaisen tärkeää, että jokainen timantteja mahdollisesti tuottava

valtio liittyy prosessiin, koska muussa tapauksessa se ei voi viedä raakatimantteja laillisesti. Grönlanti ei ole valtio, joten se ei voi liittyä Kimberleyn prosessin osapuoleksi.

Grönlanti

Sen jälkeen, kun Tanska oli myöntänyt Grönlannille itsehallinnon vuonna 1979, vuonna 2009 voimaan tullut itsehallintolaki on lisännyt merkittävästi Grönlannin itsehallintoa siten, että se koskee myös merkittävien, suurelta osin hyödyntämättömien luonnonvarojen hallintaa. Siitä huolimatta, että Grönlanti ja sen väestön enemmistön muodostavat inuiitit ovat edelleen suurelta osin riippuvaisia ulkoisesta tuesta (Tanskan vuosittain maksama hallintotuki sekä EU:n merkittävä kumppanuussopimus ja kalastuspöytäkirja mukaan luettuina), on todennäköistä, että Grönlanti saavuttaa omavaraisuuden keskipitkällä aikavälillä.

Grönlanti on ainoa alue, joka on eronnut Euroopan unionista, mikä toteutui vuonna 1985. Grönlanti ei ole unionin aluetta, mutta Grönlanti sisältyy perussopimusten liitteessä II vahvistettuihin merentakaisiin maihin ja alueisiin. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 198 artiklan mukaisesti merentakaisen maiden ja alueiden assosioinnissa unioniin tavoitteena on edistää merentakaisen maiden ja alueiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ja vahvistaa läheiset taloudelliset suhteet niiden ja koko unionin välille.

Kalastuksen osuus Grönlannin BKT:sta on 88 prosenttia ja mineraalien osuus BKT:sta on 0,8 prosenttia. Rajallisten kalakantojen, kiintiöiden ja ilmastonmuutoksen vuoksi Grönlannin kalastusala on kuitenkin aikaisempaa epäluotettavampi elinkeino ja sen vuoksi Grönlannin talouden monipuolistaminen ja runsaiden mineraalivarojen hyödyntäminen ovat tärkeitä tavoitteita. Sen jälkeen lähtien, kun kaivosala siirtyi itsehallinnon alaiseksi vuonna 2001, Grönlanti on jo säättänyt lain, joka varmistaa, että Grönlannin kansalaiset pystyvät hyötymään välittömästi kaivosalan tuotoista siten, että infrastruktuuria kehitetään julkisilla varoilla.

Koska Grönlanti ei ole valtio, Grönlanti ei voi olla Kimberleyn prosessiin osapuoli, ei voi myöntää KP-sertifikaattia eikä näin ollen voi tuottaa raakatimantteja vientiin eikä houkutellessa mahdollisia sijoittajia kaivannaisalalle. Grönlannin omat resurssit eivät ole riittävän suuria, jotta niillä voitaisiin käynnistää merkittävää kaivostoimintaa.

Mainitun ongelman ratkaisemiseksi Grönlanti on tiedustellut, voisiko vähimmäispääsy markkinoille edistää Grönlannin assosioitumista unioniin siten, että assosioituminen mahdollistaa EU:n sertifiointijärjestelmään liittymisen. Edellä mainittu edistäisi ehdottomasti Grönlannin taloudellista kehittymistä, mikä perussopimusten mukaan on assosioitumisen tarkoituksena.

Komission ehdotukset

Konkreettisia ehdotuksia on kaksi ja ne koskevat kahta ehdotettua oikeussäädöstä.

SEUT:n 203 artiklaan perustuvalla ehdotuksella neuvoston päätökseksi perustetaan erityisjärjestelmä, joka koskee Grönlannin ja unionin välistä raakatimanttien liikkuvuutta. Siinä vahvistetaan myös, että EU:n viranomaisen on hyväksyttävä ennakolta kaikinainen Grönlannin ja kolmannen valtion välinen raakatimanttikauppa. Koska Grönlanti ei kuulu EU:n tullialueeseen, on löydettävä uskottavat ratkaisu ja otettava käyttöön menettely, jonka mukaisesti unionin viranomaiset voisivat hyväksyä tai vapauttaa [Grönlannissa tuotetut ja Grönlantiin lähetettävät] raakatimantit Grönlannin viranomaisen antaman todistuksen [tai

unionin viranomaisen myöntämän KP-sertifikaatin kopion] perusteella. Muut vaatimukset, jotka koskevat Grönlannista peräisin olevia ja Grönlantiin lähetettäviä kuljetuksia, murtovarmoja säiliöitä koskevat vaatimukset mukaan luettuina, perustuvat asetukseen N:o 2368/2002.

SEUT:n 203 artikla velvoittaa neuvoston tekemään komission ehdotukseen perustuvan yksimielisen päätöksen. Parlamentti on vain kuultava osapuoli.

SEUT:n 207 artiklaan perustuva rinnakkainen toinen asetus [ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 2368/2002 muuttamisesta Grönlannin ottamiseksi mukaan Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän täytäntöönpanoon (COM (2013) 0427)] koskee tiettyjä muutoksia asetukseen N:ro 2368/2002, jotka ovat välttämättömiä, jotta Grönlanti voidaan ottaa mukaan unionin sertifiointijärjestelmän täytäntöönpanoon. Muutosten pääsuuntaukset vahvistavat, että unionin ja Grönlannin aluetta on tarkasteltava yhtenä kokonaisuutena ilman sisärajoja sertifiointijärjestelmän yhteydessä (1 artikla). Viittaus Grönlantiin oli lisättävä joihinkin muihin artikloihin ja samassa yhteydessä otettiin käyttöön sertifiointin toinen vaihtoehto, joka koskee Grönlannista peräisin olevia timantteja.

SEUT:n 207 artikla koskee yhteistä kauppapolitiikkaa, josta äänestettäessä sovelletaan tavanomaista lainsäädäntöjärjestystä (yhteispäätösmenettelyä).

Neuvoston päätös voi tulla voimaan vain sillä ehdolla, että Grönlannin liittymistä Kimberleyn sertifiointiprosessiin koskeva asetus N:o 2368/2002 hyväksytään muutettuna.

Esittelijän arvio

Kimberleyn prosessi on tärkeä innovoiva väline, joka estää konfliktitimanttien leviämisen, koska kapinaliikkeet käyttävät raakatimantteja lietsokseen laillisen hallituksen horjuttamiseen tähtääviä konflikteja. Euroopan unioni osallistuu aktiivisesti prosessin täytäntöönpanoon ja haluaa toimia myönteisessä roolissa, jotta prosessi toimii vieläkin tehokkaammin.

Esittelijä kiinnittää huomiota myös kansalaisyhteiskunnan ja teollisuuden osallistumiseen, mikä toimii hyvänä alkuna prosessin muuntamisessa osallistavaksi, yhteistyötä edistäväksi ja tehokkaaksi (vaikka ei luonnollisestikaan pysty takaamaan viimeksi mainittuja). Kimberleyn prosessi on ollut menestyksenkäs. uvun puolivälissä ja vuosikymmenen lopulla jopa 15 prosenttia maailman 10 miljardin dollarin (7,7 miljardin euron) arvoisesta raakatimanttituotannosta oli konfliktitimantteja. Siitä lähtien konfliktitimanttien osuus on laskenut alle 1 prosenttiin maailman raakatimanttituotannosta, jonka arvo on nykyisellään noin 13 miljardia dollaria (9,5 miljardia euroa), osaksi Kimberleyn prosessia koskeneiden neuvottelujen ja Kimberleyn prosessin täytäntöönpanon ansiosta.

Jokainen valtio, joka haluaa liittyä prosessiin, kunnioittaa sen sääntöjä ja osallistuu prosessin täytäntöönpanoon, olisi toivotettava tervetulleeksi. Näin ollen esittelijä pitää myönteisenä komission esittämää luovaa ratkaisua, jonka mukaisesti Grönlanti liitetään unionin sertifiointijärjestelmään siten, että Grönlanti liittyy unionin merentakaisen maiden ja alueiden ryhmään.

Valmistelija toivoo, että parlamentti edistää nopeaa ratkaisua tähän ongelmaan. Komission ehdottamat erityiset muutokset edistävät ongelman ratkaisemista. Näin ollen esittelijä kannattaa komission ehdotuksia tarkistuksia ehdottamatta.

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Grönlannin osallistuminen Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmään	
Viiteasiakirjat	COM(2013)0429 – C7-0232/2013 – 2013/0201(CNS)	
EP:n kuuleminen (pvä)	24.7.2013	
Asiasta vastaava valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	INTA 10.10.2013	
Valiokunnat, joilta on pyydetty lausunto Ilmoitettu istunnossa (pvä)	AFET 10.10.2013	DEVE 10.10.2013
Valiokunnat, jotka eivät antaneet lausuntoa Päätös tehty (pvä)	AFET 9.7.2013	DEVE 9.7.2013
Esittelijä(t) Nimitetty (pvä)	Vital Moreira 10.7.2013	
Valiokuntakäsittely	16.9.2013	27.11.2013
Hyväksytty (pvä)	17.12.2013	
Lopullisen äänestyksen tulos	+: –: 0:	25 0 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Maria Badia i Cutchet, Nora Berra, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, Andrea Cozzolino, George Sabin Cutaş, Marielle de Sarnez, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Iuliu Winkler	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Catherine Bearder, Derk Jan Eppink, Béla Glattfelder, Peter Skinner, Jarosław Leszek Wałęsa	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Reimer Böge	
Jätetty käsiteltäväksi (pvä)	19.12.2013	